Franci

De la Wikipedia, enciclopedia liberă

Francii erau un popor germanic din vest (în traducere *cei liberi* sau *cei curajoși*). Fiind cunoscuți relativ recent sub acest nume comun, francii erau constituiți din mai multe ramuri:

- *Francii de sud (salieri)*
- *Ripuaren (francii de pe Rin)*
- *Chamaven*
- *Sugambren (sigambren)*
- *Brukteren*
- *Uspiten*
- *Ampsiavaren*
- *Chatten* azi *Hessen*

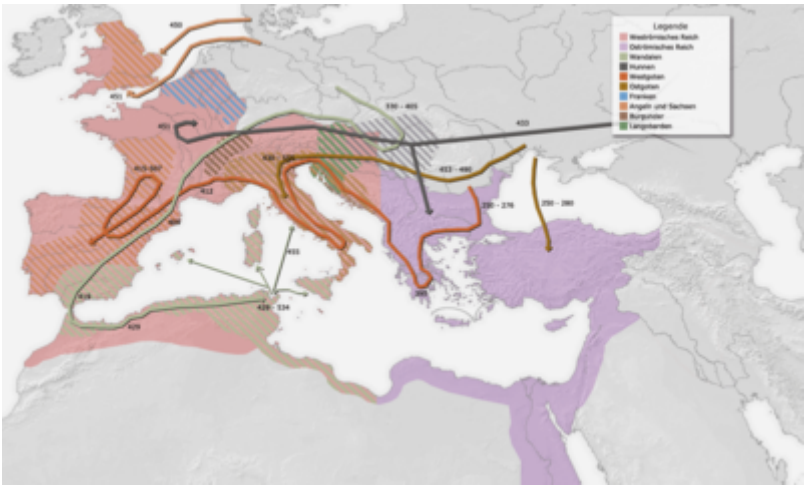

Harta Europei, Migrarea popoarelor fiind indicate cu săgeți, se pot vedea și așezarea germanilor în cadrul Imperiului Roman

Cuprins

Istoric
Francii în istorie
Francii azi
Vezi și

Istoric

Triburile vest-germane situate în nordul Imperiului Roman au început circa din anul 200 să se unifice. La început doar *Usipiten*, *Tecteren*, *Sugamren* și *Bructeren* care au fost numiți și *cei curajoși* sau *franci*. Francii sunt amintiți în sursele romane pentru prima oară prin anii 250 cu ocazia incursiunilor de pradă pe care le făceau în *Provincia* *Galia*. În timpul migrării popoarelor teritoriul socotit ca aparținând francilor erau Bavaria de nord, Württemberg de nord, sudul Thuringiei, Hessen, Nord-Baden, Renania-Palatinat, nordul Alsaciei, Lorena, Saarland, Luxemburg, regiunea Rinului partea Belgiei unde se vorbește germana, Limburg, Olanda, Zeelanda, Brabant și Flandra.

Din secolul V centrul regiunii ocupată de franci era Kölnul. În 420 traversează Rinul spre vest prințul Pharamond creînd despărțirea francilor în francii de est (francii de pe Rin) și în vest Salfrancii. Izvoarele arheologice atestă faptul că francii ar fi fost acceptați

Istoria Franței

Acest articol este parte a unei **serii**

Preistoria

Antichitatea
Galia

Evul Mediu Timpuriu
Francii

Evul Mediu
Merovingienii
Carolingienii
Capețienii

Renașterea
Dinastia Valois
Dinastia Burbon
Vechiul Regim

Epoca Modernă

pașnic în *Galia romană* unde s-au așezat ca *laeti* (aliați fără *civitas* fără cetățenie romană). Migrarea francilor spre sud probabil a influențat migrarea saxonilor spre Anglia și coasta olandeză care a dus ulterior la conflictele dintre franci și sași (saxoni).

Francii devin o putere militară în timpul *Merovingianului* Clovis I. (ca. 500 e.n.) care învinge în Galia de Nord pe alemani (popor germanic) și pe goții de vest, ajungând până la Munții Pirinei, Clovis și o parte a francilor trec la creștinism. Fiii lui Clovis I continuă politica de expansiune alipind regatului franc Burgundia, Turingia și regiuni ce azi aparțin Germaniei de vest, statelor Benelux și Franței de azi.
Clotaire I (498-561) fiul cel mai tânăr a lui Clovis unește regatul franc, care va fi împărțit mai târziu între fii săi în *Austrasia* și *Neustria*. O perioadă de ascensiune a imperiului franc începe în timpul lui Pippin cel Scurt culminat cu cea a fiului său Carol cel Mare, după care urmează o împărțire ca va fi continuată prin *Tratatul de la Verdun* (843) care duce mai târziu la formarea statelor Franța și Germania Pentru ultima oară regatul franc este din nou unit sub regele Carol al III-lea (cel Gros) (882-887) după care vor rămâne separate. Ideea unirii a celor patru părți regatului franc a apărut din nou în timpul cruciadelor (1000-1111) dar n-a mai fost realizată. Prezența francilor care alcătuiau o entitate este amintită și în analele musulmane, aceștia fiind numiți de arabi *fraeng* sau *farandshi*.

Revoluția franceză
Primul Imperiu
Restaurația
A Doua Republică
Al doilea Imperiu
A Treia Republică
Regimul de la Vichy

Epoca contemporană

A Patra Republică
A Cincea Republică

Portal Franța

Francii în istorie

Surprinzător este faptul că în timpul Imperiului Roman de apus și mai târziu, după apariția statelor naționale în Evul Mediu, în ciuda tuturor urmărilor determinate de influența francă în Europa, ce puțin a preocupat istoria și ce târziu s-a ajuns la redescoperirea francilor. Aceștia, fiind unul din factorii hotărâtori ce au determinat istoria Europei prin întemeierea Sfântului Imperiu Roman, și având un rol conducător timp de 800 de ani în istoria Europei sunt de fapt aproape necunoscuți.

Francii azi

În mare parte a Franței de azi francii au pierdut limba lor, ca de altfel și celelate popoare germane din provincia galo-romană la fel și în partea valonă a Belgiei. Populația autohtonă franceză fiind mai numeroasă, au determinat folosirea limbii franceze. Numai numele Franței și circa o sută de cuvinte în limba franceză, sau în anumite regiuni tipuri de construcții, rămân un fel de relicvă sau rămășiță francă.

În Germania s-a păstrat în unele dialecte o serie de cuvinte de origine francă ca de exemplu în regiunea Rinului, Hessen, Bavaria (regiunile în nordul Bavariei (Franconia) spre Würzburg, și Nürnberg) și partea est din Baden-Württemberg populația locală fiind numită francă.

Vezi și

- Antrustion
- Wergeld

Adus de la https://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Franci&oldid=13222591

Ultima editare a paginii a fost efectuată la 31 decembrie 2019, ora 23:47.

Acest text este disponibil sub licența Creative Commons cu atribuire și distribuire în condiții identice; pot exista și clauze suplimentare. Vedeți detalii la Termenii de utilizare.